

SIMAI MIHÁLY

csak megy a vásári ricsajban

*nem lát
nem hall
nem érez
csak megy
a vásári ricsajban*

*a vigasságot árulók
az igazságot árulók
önszeretetet árulók
és önmagukat árulók
hazug forgatagában*

*egy nagyon szegény
nagyon régi
angyalos havazásból ragyogó
talán-sosem-volt Karácsony felé megy*

*a jászol felé
ahonnét még
nem lopták el a Gyermeket*

aranykor

*rózsával döfte át
a mellkasom
nyár volt
akkor még éreztük hogy élünk*

*együtt-lélegeztünk
mint két tüdőfél
egyazon rózsza illatát
szívtuk leheltük*

*jó volt
nem tudni semmiről ami
következhethet következik*

A megváltatlan ország

*utoljára
a holdbeli harangszót
hallotta még*

*aztán a kárpitok
Kárpátokká hasadtak*

*s a Fényben
nem jelent meg
Ő
a Föltámadott*

jelenidő

*kiemelve pár tollat a
szivárványragyogású szárnyból
kis
szerencsével
talán
föltrepiülhetünk néhány centit*

*de
biztos zuhanásra ítéljük
magát a madarat*

legenda

*már fõnn
a fények fényében az égi
ablak mögött*

*túrõn s türelmesen
mint maga az öröklét*

*ím várni kell
az örökké-várónak
várni
mint egykor apámat
mint engem
s mint kórházban a halált*

*amit az én lelkem sejt
tudja Ô már
a szigorú õrt félretolja majd szelíden
s tárt fénykarokkal áll a küszöbön*

Trianon utó(v)érzés, 2004

*álmomban rég-halott
lovamra látok
úgy néz sötétülõ szemembe mintha
küzdene még*

*az életéért
üveglő homály mélyéről úgy néz mint aki
gyilkosáért imádkozik*

*álmomból néz
csak néz halott lovam
s tarkólövésre kényszerített
kezem bénítja egyetemes szégyen*

*egyek voltunk a létben
– vagyok
és nem vagyok immár
golyónyomok s lemoshatatlan vér-
foltok az ég tükörboltozatán*

(2004. december)

